

udtalte, synes jeg ikke kunde mistydes; thi naar jeg talte om, at jeg ifølge mit tidligere ngrige Kjendskab til Telegrafvæsenet havde gjort den Sagttagelse, at det havde sine Misligheder i visse Tjenester at bruge Kvinder, da har jeg dermed ikke hentydet til nogen som helst Uhæderlighed, men til det, som jeg samtidigt paapegede, at Kvinden i Almindelighed ikke er stikket til tekniske Arbejder, som en Telegrafembedsmands Virksomhed med Nødvendighed medfører. Naar han skal indtage visse Pladser i Telegrafvæsenets Tjeneste, skal han have nogen teknisk Dygtighed. Naar vi i Almindelighed ikke have Kvinder til Smede, Tømrere eller Lignende, er der dog Ingen, der finder, at det er en Fornærmelse imod Kvinden, naar man siger, at hun ikke er stikket til saadanne Professioner, og det Samme kan viist med fuld Føie siges om Telegrafvæsenet. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at ifølge mine Sagttagelser og Opfattelse af dette Spørgsmaal, anser jeg det for aldeles ubetinget afgjort, at Kvinden er meget bedre stikket til Funktioner under Postvæsenet end under Telegrafvæsenet, altsaa i den førstnævnte Retning vil man kunne anvende Kvinden mere almindelig og heldig end under Telegrafvæsenet. Med Henblik til det sidste Punkt, som blev omtalt af den sidste ærede Tale, nemlig om Lønninger, skal jeg, idet jeg iøvrigt indrømmer, at jeg paa dette Punkt fuldstændig kan tiltræde hans Udtalelser, gjøre opmærksom paa, at da vi her i Folkethinget vedtog de første Lønningslove for Telegrafembedsmænd, da var det, som han paapegede, en fuldstændig ny Institution, og næsten alle de ansatte Embedsmænd ved Telegrafvæsenet vare ganske unge Mennesker, som havde en kortvarig Uddannelse, og som hverken kunde gjøre Fordring paa nogen høj Løn eller virkelig trængte til den, da det som oftest var unge Mænd, der nylig vare begyndte at bryde sig en Livsbane. Det har havt tilfølg, at hver Gang, vi have havt fat paa Telegrafvæsenets Lønninger med de oprindelige Lønninger for Die, synes man bestandig, at det er urimelige Tillæg, der forlanges til Telegraflønningerne, skjøndt det er en naturlig Følge af, at de, der den Gang vare unge Mænd uden Adkomster og uden Nødvendighed for høje Lønninger, nu ere blevne ældre fortjente Mænd, hvoraf Mange have opslidt deres bedste Aar og Kræfter i Statens Tjeneste. De have altsaa de samme billige Krav som Statens øvrige Embedsmænd paa, at der skal tænkes paa dem paa deres gamle Dage. Vi have her ellers i denne Sal overordentlig levende Interesse for Alderdomsforsørgelser. Man

taler om, at der bør gjøres Offre fra Statens Side for at fremme Alderdomsforsørgelser endogsaa blandt en Befolkning, der ikke lige overfor Stats tjenesten kan begrunde noget som helst særligt Krav. Det synes dog, at Staten maa have en endnu større Forpligtelse til at medvirke til at skaffe en Alderdomsforsørgelse for dem, der opplide deres Liv i dens Tjeneste.

S. Holm: Det skal kun være en kort Bemærkning, jeg skal gjøre, da Tiden er saa vidt fremstreden, jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe. Jeg vil blot sige til den høitærede Minister, at det, jeg førte Ordet for, var kun, at man ikke skulde spørre Veien for Kvindens Ansættelse i Fremtiden i større Omfang end tidligere, og heller ikke spørre Veien for, at de kunne komme op paa de mere overordnede Poster. Men Forslaget her gaar jo netop ud paa dette at اسپærre hende Udgangen til de overordnede Poster. Jeg udtalte ingen almindelig Mening, om Kvinden mere end Manden eller lige saa godt som Manden kan udfylde en overordnet Post; det er Noget, man først kan sige, naar man har prøvet det i Praxis. Men naar en Kvinde i Praxis har viist sig dygtig til at bestride Tjenesten, dygtigere maatte end Manden, naar de ere jævnstillede med hinanden, finder jeg det usforvarligt, at man ved Lov forhindrer, at hun kan komme til at bruge sin Dygtighed ogsaa i overordnede Poster. Det var det ene. Dernæst vil jeg blot sige til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagd), at naar han gjør sig til Dummer, hvorvidt Kvinden har tiltrækkelig Alvor til at passe en Stilling som Telegrafist eller ei, saa lægger jeg ikke videre Bægt derpaa, thi det ærede Medlems Begreber om Alvor, og jeg antager de fleste Medlemmers i dette Thing, er viist meget forskellige, og i ethvert Fald lægger jeg meget mere Bægt paa Ministeriets Motiver i den Henseende, hvor der er Tale ikke om en Erfaring, som det ærede Medlem enkeltvis har havt, men om den, som Telegrafvæsenet har havt i al den Tid, Kvinder ere blevne benyttede, og deri hedder det, at den uundvundne Erfaring har viist, at deres Anvendelse har været meget heldig for Telegrafvæsenet, og det sætter jeg imod det ærede Medlems Forsikring om, hvad han ganske enkeltvis kan have oplevet.

Berg: Mine Bemærkninger til det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) gjaldt kun disse mulig misforstaaede Ytringer angaaende Hæderligheden. De øvrige Betragtninger om Kvindens Stilling og Lovgivningens